

Ted Snider: Válka na Ukrajině a jak Afrika překvapila Západ

infokuryr.cz/n/2023/04/07/ted-snider-valka-na-ukrajine-a-jak-afrika-prekvapila-zapad

kuryr

7. dubna 2023

20. března se ruský prezident Vladimir Putin setkal v Moskvě s čínským prezidentem Si Ťin-pchingem. Setkání, během kterého oba lídři „znovu potvrdili zvláštní povahu partnerství mezi Ruskem a Čínou“, by mohlo být klíčovým momentem ve vzniku nového multipolárního světa, který zpochybňuje hegemonii USA.

Ale zatímco USA a jejich evropští partneři s obavami sledovali setkání s Si Ťin-pchingem, Putin byl zaneprázdněn oscilací mezi tímto setkáním a konferencí zástupců z více než čtyřiceti afrických zemí. Mottem konference bylo „Rusko-Afrika v multipolárním světě“. Moskva ten den čelila znamením měnícího se multipolárního světa.

Africká reakce na válku na Ukrajině překvapila USA i Evropu. Ani jedna africká země se nepřipojila k sankcím pod vedením USA proti Rusku a dominantním postojem na kontinentu byla neutralita. USA

a jejich evropští spojenci očekávali silnou podporu Afriky a důrazné odsouzení Ruska. Místo toho se jim od většiny dostalo neutrality, mnoha nedostatkem odsouzení Ruska a od některých obviňování USA a NATO.

Na konferenci v Moskvě byl Putin delegáty vřele přivítán. Konferenci označil za „důležitou v souvislosti s neustálým rozvojem různorodé spolupráce Ruska se zeměmi afrického kontinentu“ a uvedl, že „partnerství mezi Ruskem a africkými zeměmi získalo další impuls a dostává se na zcela novou úroveň“. Slíbil, že Rusko „vždy zvažovalo a bude považovat spolupráci s africkými státy za prioritu“. Tón byl velmi odlišný od toho, co Afrika slyší z USA a Evropy. Efekt byl také úplně jiný.

K Putinově výzvě po tomto novém světě se připojili i zástupci mnoha afrických zemí, kteří se zúčastnili konference o Rusku a Africe v multipolárním světě. Zástupci Jihoafrické republiky a Konga uvedli, že jejich země podporují multipolární svět, stejně jako zástupci Beninu, Burkiny Faso, Guineje, Guineje-Bissau, Zimbabwe, Mali a dalších zemí.

Africký postoj neutrality neznamena, že kontinent odmítá zaujmout stanovisko. Je to mocný nový postoj, který si ve světě, kde můžete pracovat s mnoha Poláky, nemusíte vybírat strany, ve světě, kde nestojíte za USA v unipolárním světě nebo v nové studené válce, si musíte vybrat. mezi bloky.

USA vyvíjely na Afriku intenzivní tlak, aby podpořila sankce uvalené USA. Americká velvyslankyně při OSN Linda Thomas-Greenfieldová řekla africkým zemím, že „pokud se země rozhodne jednat s Ruskem, kde jsou sankce, pak tyto sankce porušuje,“ varovala je, že pokud tyto sankce poruší, „riskují, že budou mít proti nim podniknuty kroky.“ Přesto ani jedna africká země nevalila na Rusko sankce.

V červenci 2022 odcestoval americký ministr zahraničí Antony Blinken do Jižní Afriky, aby varoval Pretorii před spoluprací s Ruskem a aby získal podporu USA. Výlet nedopadl dobře. V září 2022 se prezident Biden setkal s jihoafrickým prezidentem Cyrilem Ramaphosou, aby přesvědčil zemi, která je považována za průkopníka africké neutrality, aby odsoudila Rusko. S tím byl neúspěšný. Jihoafrická republika odmítla sankce proti Rusku vedené USA a zdržela se hlasování OSN proti Rusku. 23. ledna přicestoval ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov do Jihoafrické republiky na jednání o posílení vazeb mezi oběma zeměmi. V únoru, navzdory kritice USA a EU, uspořádala Jižní Afrika u svého pobřeží společná vojenská cvičení s Ruskem a Čínou. Jihoafrické obranné síly uvedly, že cvičení jsou „prostředkem k posílení již tak prosperujících vazeb mezi Jihoafrickou republikou, Ruskem a Čínou“.

června 2022 doprovázel senegalského prezidenta Mackyho Salla předseda Komise Africké unie Moussa Faki Mahamat na cestě do Moskvy. Toto ignorování ruské západní izolace zvláště znepokojovalo Washington a Západ, protože Macky Sall je nejen prezidentem Senegalu, ale také současným šéfem Africké unie. Olayinka Ajala v článku nazvaném „Případ pro neutralitu: Porozumění africkým postojům k rusko-ukrajinskému konfliktu“ píše, že Washington a Západ si kladou otázku, zda by Sallova pozice měla být považována za reprezentativní pro Afriku jako celek.

Ačkoli velká část Afriky zůstala neutrální a celá Afrika zůstala mimo sankce, Ajala říká, že postoj některých afrických zemí by mohl být obzvláště důležitý. Zvláště zdůrazňuje Jižní Afriku, Namibii a Senegal.

Spolu s Ruskem, Čínou, Indií a Brazílií je Jižní Afrika členem BRICS, mezinárodní organizace, která má vyvažovat hegemonii USA a podporovat multipolární svět. Egypt, Nigérie a Senegal byly nedávno přivítány jako hosté na setkání ministrů zahraničí BRICS. Ajala hlásí, že jihoafrický prezident Ramaphosa řekl, že na jeho zemi byl vyvíjen nátlak, aby zaujala ‚velmi nepřátelský postoj vůči Rusku‘. Nejenže

Ramaphosa tento nátlak odmítl a místo toho trval na vyjednávání, ale také ustoupil vinu USA a NATO. V projevu k jihoafrickému parlamentu řekl: „Válce se dalo předejít, kdyby NATO v průběhu let dbalo varování svých vlastních vůdců a úředníků,“ dodal.

Ve válce, kterou Biden vykreslil jako boj mezi demokracií a autokracií, je podle Ajaly důležitá neutralita Senegalu, protože země je „jednou z nejvíce zavedených demokracií na kontinentu“ a „klíčovým spojencem“. Význam Senegalu dále zvyšuje role jeho prezidenta jako hlavy Africké unie.

Namibie podle Ajaly vyniká tím, že stejně jako Jižní Afrika je USA považována za dlouhodobého spojence.

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI BÍDĚ

**16. 4. 2023 / 14.00 HOD.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ**

vystupují

**JINDŘICH RAJCHL - předseda PRO / JANA ZWYRTEK NÁMPLOVÁ - senátorka
VIBLÁK - bloger / a mnozí další**

Existuje mnoho důvodů pro převážně neutrální postoj Afriky a obranu multipolárního světa. V neposlední řadě je pro Afriku těžké uvěřit americkému poselství o Rusku jako o historickém padouchovi, který pohrdá mezinárodním právem a pohrdá suverenitou jiných zemí, ao Americe jako o hrdinovi, který je chrání. Afrika si pamatuje kolonialismus a nekolonialismus; Afrika si pamatuje převraty podporované USA.

Putin ve svém projevu na konferenci „Rusko-Afrika v multipolárním světě“ připomněl publiku, že „od hrdinského boje za nezávislost afrických národů je známo, že Sovětský svaz významně podporuje národy Afriky. v jejich boji proti kolonialismu, rasismu a apartheidu“. A dále: „Ruská federace i dnes pokračuje ve své politice podpory a pomoci kontinentu.“

Jeho otevřené publikum s ním souhlasilo. Zástupce Jižní Afriky připomněl, že „Rusko nemá v Africe žádné koloniální dědictví a žádná africká země nevidí Rusko jako nepřítele. Naopak jste nám pomohli při osvobození, jste spolehlivým partnerem“. Zástupce Konžské republiky připomněl: „Vztahy mezi Ruskem a Afrikou se vyvíjely zvláště dobře v období boje za nezávislost, kdy byl Sovětský svaz hlavní silou podporující národně osvobozené hnutí. SSSR se tak stal obráncem utlačovaných. Tehdy to byl SSSR a dnes je to Rusko, které zaujímá v těžkých časech mezi přáteli Konga zvláštní místo,“ vysvětlil zástupce Namibie.

Je však třeba si pamatovat dlouhou historii amerického a evropského kolonialismu. V březnu na společné tiskové konferenci cítil prezident Demokratické republiky Kongo Felix Tshisekedi povinnost nadávat francouzskému prezidentovi Emmanuelu Macronovi: „To se musí změnit, způsob, jakým se k nám Evropa a Francie chovají, musí začít respektovat jeden druhého a vidět Afriku jinak. Musíte se k nám přestat chovat a mluvit s námi paternalistickým tónem. Jako byste měli naprostou pravdu a my ne.“

Ajala cituje učence studujícího eritrejsko-sovětské vztahy, který řekl, že Eritrejská lidová osvobozená fronta „vždy považovala Sovětský svaz za strategického spojence proti imperialismu a považovala Ameriku za svého největšího nepřítele“.

Na rozdíl od oficiálního vyprávění není v Africe s její koloniální historií těžké vidět USA a Evropu jako padouchy a Rusko jako hrdiny.

A od té doby, co byl do očí bijící kolonialismus nahrazen rafinovaným neokolonialismem, nic se nezměnilo. Neokolonialismus je kolonialismus vnucený bez formálního pravidla. Je to kolonialismus, který se neuplatňuje prostřednictvím kontroly nad územím země, ale prostřednictvím kontroly nad jejím hospodářstvím. V roce 1965 Kwame Nkrumah, prezident Ghany, řekl, že „neokolonialismus je nejhorší formou imperialismu“. Vysvětlil, že „cizí kapitál se používá k vykořisťování a ne k rozvoji méně rozvinutých částí světa“. O několik měsíců později, v roce 1966, byl Nkrumah sesazen při vojenském puči podporovaném USA.

Starší ekonom MMF, který navrhl programy strukturálních změn v Latinské Americe a Africe, později připustil, že „všechno, co jsme dělali od roku 1983, bylo založeno na našem novém smyslu poslání ‚privatizovat‘ Jih nebo ho nechat zemřít; za tímto účelem jsme ostudně způsobili ekonomický chaos v Latinské Americe a Africe. . . .”

Nkrumahův převrat nebyl nic nového. Afričané si také pamatují převrat v Kongu, který zabil Patrice Lumumbu. Jak kolonialismus ustoupil neokolonialismu, převraty ustoupily dnešním převratům. Podle Nicka Turse se důstojníci vycvičení v USA od roku 2008 pokusili v západní Africe o nejméně devět převratů.

Zatímco Rusko spolupracuje s Afrikou, USA pokračují ve svém neokoloniálním kurzu. Dne 27. dubna 2022 schválila Sněmovna reprezentantů USA zákon o boji proti zločinným ruským aktivitám v Africe. Ajala řekl, že zákon byl navržen tak, aby potrestal africké vlády, které spolupracují s Ruskem v partnerstvích, která poškozují zájmy USA. Je to moderní příklad kolonialismu, kdy USA využívají svou moc k ovládnutí a diktování Afriky. To mělo přimět africké země, aby se přidaly na stranu Spojených států.

To nefungovalo. V srpnu summit vůdců Jihoafrického rozvojového společenství vyjádřil „vehementně svůj kolektivní odpor“ k americkému zákonu a, jak uvádí Ajala, zopakoval svůj společný

postoj neutrality v konfliktech mimo Afriku.

Pro africkou neutralitu existuje řada dalších současných důvodů. Nejdůležitější je podpora multipolárního světa. Mnoho afrických zemí však také vidí válku na Ukrajině jako další ztělesnění zástupné války mezi NATO a Ruskem, která je k ničemu.

Dalším bodem jsou vojenské vztahy. Několik afrických zemí závisí na Rusku, pokud jde o zbraně, které používají k boji proti povstání a k národní obraně.

Ačkoli mainstreamová média často zdůrazňují vojenskou motivaci, je to jen jedna z mnoha motivací. Kromě multipolarity, kolonialismu a převratů, neatraktivnosti zapojení do zástupných válek a vojenských vazeb existuje řada dalších přispívajících faktorů.

Mnoho afrických zemí má rostoucí ekonomické vazby s Ruskem. Putin ve svém projevu na konferenci Rusko-Afrika v multipolárním světě zdůraznil rostoucí partnerství v oblasti elektřiny, jaderné energie, komunikací a dopravy.

Prvního rusko-afrického summitu v roce 2019 se zúčastnilo všech padesát čtyři afrických zemí. Přítomni byli hlavy států pětáctyřiceti z těchto zemí. Putin řekl, že summit byl „velmi produktivní a znatelně posílil naše vztahy s africkými zeměmi.“ „Obzvláště pozoruhodný je ruský postoj k podpoře afrických zemí bez zasahování do místní politiky,“ řekl Ajala, „Tento přístup se výrazně liší od západní politiky, které diktují ideologické vyrovnání nebo ekonomické či politické strukturální úpravy, které „privatizovaly“ jih a vytvořily „ekonomický chaos“ v Africe.

Africké země si také stěžovaly na západní diskriminaci a zanedbávání. COVID nepomohl. Zatímco bohaté západní země seděly na zásobách vakcín nebo vyhazovaly nepoužité vakcíny s prošlou dobou použitelnosti, opomíjené africké země se v domnění, že se mohou spolehnout na Západ, obrátily na Čínu a Rusko. Putin delegátům na konferenci Rusko-Afrika na konferenci Multipolar

World připomněl, že „během pandemie koronaviru bylo Rusko mezi prvními zeměmi, které dodaly africkým státům velké množství vakcín, testovacích sad, osobních ochranných prostředků a dalšího zdravotnického a humanitárního materiálu“. . říká Ajala

S vypuknutím války na Ukrajině si Afrika znovu připomněla diskriminaci a zanedbávání. Kontinent kritizoval zjevně diskriminační zacházení s Afričany a dalšími černochoy, pokud jde o evakuaci a bezpečnost. „Afričané pokoušející se uprchnout z Ukrajiny čelili rasové diskriminaci,“ uvedl Euronews. Afričanům bylo zabráněno nastupovat do autobusů a vlaků a byli vystaveni fyzickému týrání. Ajala uvádí, že asi 16 000 afrických studentů, kteří se snažili uprchnout před válkou, bylo odepřeno nastoupit do vlaku a jídlo, zatímco s Ukrajinci, kteří s nimi cestovali, bylo zacházeno odlišně.“ International Journal of Public Health uvádí, že ve srovnání s Ukrajinci to barevným lidem trvá v průměru déle, překročit hranici. Po překročení hranic „v evropských zemích obtížněji hledají dočasné bydlení a podporu“. Zpráva také poukazuje na to, že evropské země „bez váhání přijímají bílé ukrajinské uprchlíky“, zatímco „v minulosti odmítaly vstup černým uprchlíkům z různých zemí“.

Vysoký komisař OSN pro lidská práva „s vážným znepokojením“ zaznamenal zprávy, že úředníci zabránili Afričanům překročit ukrajinské hranice, odepřeli Afričanům přístup k autobusům a vlakům, „dokud nebudou ubytováni všichni bílí migranti a žadatelé o azyl“ a „lidé z více Afričanů“. . předkové odmítli vstup do některých sousedních zemí.“ Několik afrických zemí, včetně Nigérie, Ghany, Keni a Gabonu, odsoudilo diskriminační zacházení a Komise Africké unie a Africké unie vydaly prohlášení, v němž uvedly, že jsou „obzvláště znepokojeny“ diskriminační zacházení a že „zprávy o Afričanech, kteří jsou vyčleňováni pro nepřijatelně odlišné zacházení jsou šokujícím způsobem rasisté a porušují mezinárodní právo.“

Válka na Ukrajině donutila africké země stěžovat si nejen na diskriminaci, ale také na zanedbávání. Několik afrických zemí závisí na Rusku a Ukrajině, pokud jde o pšenici a hnojiva. Válka ohrozila jejich potravinovou bezpečnost. Proto jim velmi ulevila dohoda podepsaná v Istanbulu Ruskem a Ukrajinou, která umožňuje bezpečný vývoz obilí z ukrajinských přístavů. Ale, jak Putin připomněl delegátům na moskevské konferenci, „asi 45 procent celkového vývozu obilí Ukrajiny směřovalo do evropských zemí a pouze 3 procenta do Afriky. ...a to navzdory skutečnosti, že celá tato dohoda byla prezentována pod rouškou ochrany zájmů afrických zemí.

Podle OSN dříve v červenci 2022 šlo 36 % do evropských zemí a 17 % do Afriky. I když je to o něco lepší než Putinova statistika, je nepravděpodobné, že by tento rozdíl na Afričany udělal dojem. V té době se do Afriky dostalo jen velmi malé množství potravin dodávaných v rámci Světového potravinového programu. Agentura Reuters 20. března uvedla, že „africké země měly nepřímý prospěch, protože zvýšená nabídka pomohla snížit globální ceny obilí“, zatímco „hlavními cílovými zeměmi pro obilí dodávané v rámci dohody byly Čína, Španělsko a Turecko“.

Putin porovnal zacházení Západu s Afrikou s „téměř 12 miliony tun [obilí]. . z Ruska do Afriky“. V listopadu 2022 se Rusko zavázalo dodávat obilí některým africkým zemím zdarma. Ajala říká, že ruská ochota darovat obilí Africe „může být možná považována za znamení, že neutrální postoj k válce na Ukrajině je žádoucí.“ Putin na konferenci zástupcům afrických zemí slíbil, že pokud nebude obnovena dohoda o obilninách, „Rusko bude být připraveni bezplatně poslat stejnou částku, která byla dodána v rámci dohody z Ruska do potřebných afrických zemí.”

Zanedbávání a diskriminace na jedné straně a na druhé straně pomoc a podpora, ekonomické partnerství bez ideologického diktátu, vojenské vazby a přetrvávající historie kolonialismu a převratů způsobily, že velká část Afriky čelila oběma sankcím uvaleným USA a

odsouzení Ruska nepodporovat. K překvapení a znepokojení USA a Evropy byla převládající reakcí v Africe na válku na Ukrajině neutralita a rostoucí podpora multipolárního světa.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST